

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 25. febrúar 2010 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-4/2010:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 11. janúar sl. bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi f.h. A, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa A á bifreiðinni B 24. janúar 2008. Í álitsbeiðni segir að seljandi bifreiðarinnar sé Y og fjármögnunaraðili Z. Álitsbeiðandi beinir kröfum sínum að þessum aðilum en þær eru svohljóðandi:

1. Aðallega að fallist verði á riftun kaupanna gagnvart seljanda og fjármögnunaraðila samkvæmt Bílasamningi Glitnis dags. 24.01.2008, auk skaðabóta að álitum vegna þess tjóns sem kaupandi hafi orðið fyrir vegna kaupanna á bifreiðinni B.
2. Til vara er krafist skaðabóta að fjh. kr. 2.000.000 úr hendi seljanda og fjármögnunaraðila, sem er það verð sem kaupandi telur sig hafa verið látinn greiða umfram raunverulegt verðmæti bifreiðarinnar vegna rangra upplýsinga seljanda og fjármögnunaraðila.
3. Þá er krafist þóknunar að álitum til handa lögmanni álitsbeiðanda.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. 15. janúar sl., gaf kæruneftndin Y og Z kost á andsvörum og frest til þess að skila þeim til 27. janúar. Andsvör Y bárust kæruneftndinni 25. janúar. Með bréfi, dags. 26. janúar voru lögmanni álitsbeiðanda send andsvörin og honum gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau og frest til þess til 5. febrúar. Lögmaðurinn tilkynnti kæruneftndinni með bréfi sem barst 27. janúar að hann hefði sagt sig frá málinu. Lögmaðurinn tilkynnti og kæruneftndinni að hann myndi koma bréfi hennar frá 26. janúar og þeim gögnum sem því fylgdu til álitsbeiðanda sjálfs þannig að honum gæfist færi á að koma að athugasemdum við andsvör Y.

Hinn 28. janúar bárust kæruneftndinni andsvör Z. Með bréfi, dags. 1. febrúar, gaf kæruneftndin álitsbeiðanda kost á því að gera athugasemdir við þau andsvör og frest til þess til 8. febrúar. Engar athugasemdir bárust frá álitsbeiðanda. Með bréfi, dags. 12. febrúar sl., var aðilum tilkynnt að kæruneftndin hefði tekið málið til afgreiðslu.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðni segir m.a. eftirfarandi:

„Á bílasamningi Glitnis, kaupleigu, dags. 24.01.2008 er bifreiðin sögð vera 2005 árgærd og var kaupverðið 4.650.000, en samningsverð 4.253.500. Seljandi bifreiðarinnar var Y og er bílasamningurinn vottaður af tveimur starfsmönnum seljanda, auk þess sem tveir starfsmenn Glitnis fjármögnunar undirrita samninginn. Í ljós hefur komið að bifreiðin er 2003 árgærd. Það gerðist eftir að bifreiðin hafði orðið fyrir tjóni í árekstri og kaupa þurfti í hana varahluti vegna viðgerðar.

Álitsbeiðandi byggir kröfur sínar á því að hann hafi verið blekktur í þessum viðskiptum þar sem hann hafi greitt umtalsvert hærra verð fyrir bifreiðina en eðlilegt geti talist vegna rangra söluupplýsinga. Samkvæmt upplýsingum frá Bílgreinasambandinu hafi viðmiðunarverð sams konar bifreiðar verið 24.1.2008 kr. 2.625.000 fyrir árgerð 2003 en kr. 4.012.000 fyrir árgerð 2005, hvorttveggja miðað við 50.000 km. akstur.

Af þessu megi sjá að álitsbeiðandi hafi greitt umtalsvert hærra verð fyrir bifreiðina en eðlilegt geti talist vegna rangra söluupplýsinga og hvað sem skoðunarskyldu álitsbeiðanda líði liggja fyrir að seljandi hafi verðlagt bifreiðina sem árgerð 2005 en skýrt komi fram í bílasamningi að hún sé sögð nýskráð á því ári.

Í bráðabirgðaskráningarskrírteini sem álitsbeiðninni fylgdi kemur fram að árgerð bifreiðarinnar sé 2003.

IV

Andsvör gagnaðila

Y sendi ekki skrifleg andsvör heldur ljósrit af kaupsamningi og afsali fyrir bifreiðinni B, dags. 24. janúar 2008, með árituðum athugasemdum fyrirtækisins. Þar kemur fram að seljandi bifreiðarinnar sé D, kaupandi Glitnir fjármögnun og umráðamaður álitsbeiðandi. Framleiðsluár bifreiðarinnar er sagt vera 2003, fyrsti skráningardagur 8. ágúst 2007 og akstur samkvæmt mæli 36.443 km. Þetta skjal undirritar álitsbeiðandi. Þá sendi Y undirritaða beiðni álitsbeiðanda um að bifreiðin yrði tryggð hjá Tryggingamiðstöðinni hf. og koma þar fram sömu upplýsingar um framleiðsluár og fyrsta skráningardag. Þá sendi bílasalan ljósrit úr ökutækjaskrá sem sagt er sótt í Primus 24. janúar 2008, þ.e. á kaupdegi bifreiðarinnar, og kemur þar fram að bifreiðin sé af árgerð 2003. Á þessu skjali er áritun um að það hafi verið sýnt álitsbeiðanda og setur hann fangamark sitt þar undir. Bílasalan sendi og skjal sem ber yfirskriftina ástandslýsing seljanda, D, undirritað af honum og álitsbeiðanda þar sem sömu upplýsingar koma fram. Í bílasamningi Glitnis er bifreiðin hins vegar sögð vera af árgerð 2005.

Í andsvörum Z er vitnað til upplýsinga sem fram koma í kaupsamningi og afsali um framleiðsluár bifreiðarinnar, fyrsta skráningardag og aksturstöðu. Þá er vitnað til 7. gr. í almennum skilmálum kaupleigusamnings Glitnis, fjármögnunar og álitsbeiðanda en þar segir eftirfarandi:

„Leigutaki tekur að sér, fyrir leigusala að skoða bifreiðina vandlega til að ganga úr skugga um að henni sé í engu ábótavant miðað við bifreiðar sömu tegundar og árgerðar sem kaupanda er skylt samkvæmt kaupalögum eða öðrum lagaákvæðum. Reynist bifreiðin gölluð eða stendur ekki undir væntingum leigutaka varðandi not eða arðsemi hefur það engin áhrif á réttarstöðu aðila samkvæmt samningi þessum.“

Þá segir í andsvörunum að álitsbeiðandi hafi átt að vera fullupplýstur um árgerð bifreiðarinnar samkvæmt þeim upplýsingum sem fram komi í kaupsamningi og afsali og sé kröfum álitsbeiðanda hafnað. Ekki kemur fram nein skýring í andsvörunum á þeim mun sem er á tilgreiningu árgerðar bifreiðarinnar í kaupsamningi og afsali annars vegar og lánsamningnum hins vegar.

V

Niðurstaða kærufndarinnar

Kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álotsbeiðanda og Y og Z falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærufnd lausafjár- og þjónustukaupa. Samkvæmt kaupsamningi og afsali fyrir bifreiðinni A er Glitnir fjármögnun, nú Z, skráður eigandi en álotsbeiðandi umráðamaður og verður samkvæmt því að líta á þessa tvo vera aðila að kaupum á bifreiðinni. Þriðji aðilinn er seljandi bifreiðarinnar, D. Ágreiningur aðila fellur undir lög nr. 50/2000 um lausafjárkaup.

Í álotsbeiðni kemur fram að álotsbeiðandi byggir kröfur sínar á því að framleiðsluár bifreiðarinnar A hafi verið ranglega tilgreint í kaupleigusamningi, þ.e. árið 2005 í stað 2003. Þetta hafi ekki uppgötvast fyrr en þurft hafi að kaupa varahluti í bifreiðina. Í fjórum skjölum sem álotsbeiðandi ritar sjálfur undir, þ.e. kaupsamningi og afsali, tryggingarbeiðni, ástandslýsingu seljanda og útprentun úr ökutækjaskrá, er árgerð bifreiðarinnar sögð vera 2003. Í bráðabirgðaskráningarskírteini fyrir bifreiðina kemur og fram að árgerð hennar sé 2003.

Þannig liggja fyrir fjögur skjöl undirrituð af álotsbeiðanda þar sem fram kemur að bifreiðin sem keypt var sé af árgerðinni 2003. Var honum þannig ljóst, eða a.m.k. mátti vera það, að bifreiðin væri af þessari árgerð, enda þótt í kaupleigusamningi væri hún sögð vera af árgerðinni 2005. Verður þannig að gera ráð fyrir því að álotsbeiðandi hafi fyrir sitt leyti samþykkt kaupverð bifreiðarinnar vitandi um þessar upplýsingar. Kærufndin álitur að vegna þess að álotsbeiðanda var ljóst eða mátti vera ljóst að bifreiðin var af árgerðinni 2003 geti hann ekki byggt riftunar- eða skaðabótakröfu á því að röng árgerð hafi verið tilgreind í kaupleigusamningi.

Y annaðist milligöngu um kaup álotsbeiðanda á bifreiðinni. Í kaupsamningi og afsali segir að vegna laga um neytendakaup nr. 48/2003 sé bent á að bifreiðasali sé aðeins milliliður í viðskiptunum og sé ekki samábyrgur seljandanum vegna skyldna hans. Enda þótt hér sé vitnað til laga sem kaup á bifreiðinni A fóru ekki eftir þá er að áloti kærufndarinnar ekkert hafi komið fram um það að Y hafi ekki fullnægt lögboðnum skyldum sínum samkvæmt IV. kafla laga nr. 28/1998 um verslunaratvinnu og viðeigandi reglugerða sem settar hafa verið samkvæmt þeim lögum.

Sem fyrr segir verður að byggja á því að álotsbeiðandi hafi vitað eða mátt vita að bifreiðin A var af árgerðinni 2003. Enda þótt árgerðin 2005 hafi verið tilgreind í kaupleigusamningi þykir það eitt ekki nægja til þess að skaðabótakrafa hafi stofnast á hendur Z af þeim sökum.

Álotsbeiðandi beinir ekki kröfum sínum að seljanda bifreiðarinnar og verður þannig ekki tekin afstaða til þess hver innbyrðis réttarstaða álotsbeiðanda og seljanda kann að vera.

Samkvæmt öllu framansögðu verður að hafna kröfum álotsbeiðanda.

VI

Álitsorð

Kröfum álotsbeiðanda, A, er hafnað.

Friðgeir Björnsson
formaður

Guðrún Björk Bjarnadóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir